చుక్కలు వెన్నెల మడుగులో తమ నీడను చూచుకుంటున్నాయి. సుధాంశుని కిరణాల జల్లులో తడుస్తూ ప్రకృతి పగలబడి నవ్వుతూంది. గాలి పిల్లలు ప్రకృతి చెక్కిలి మీటి పారిపోతున్నారు. కొండల్ని, లోయల్ని, టనెల్స్‌ని దాటుకుంటూ విసుగు లేకుండా పరుగెత్తుతూంది దక్షిణ ఎక్స్‌ప్రెస్. లయగా ఊగుతున్న రైలు కదలికల్లో జోగుతూ మైమరిచి నిద్ర పోతున్నారు టు టైర్ కంపార్ట్‌మెంట్‌లో వాళ్ళు. గతం తాలూకు జ్ఞాపకాల ఊయలలో ఊగుతూ మెలకువగా ఉండి మధ్య మధ్యలో క్షణానికో రీతిగా రూపు దిద్దుకుంటున్న ప్రకృతి కన్య అందాల్ని తిలకిస్తూంది సౌజన్య.

"ఎక్కడికి వెళుతున్నారు, దీదీ?" ముందు స్టేషన్‌లో ఎక్కినామె హిందీలో పలకరించింది సౌజన్యని.

"ఢిల్లీ."

"బంధువు లున్నారా అక్కడ?"

చాలా కాలం నుండి హైదరాబాదులో ఉండడం వల్ల సౌజన్య ఆవిడతో బాగానే మాట్లాడ గలుగుతూంది. కాని, ఆవిడతో సంభాషణ వల్ల తన కలల కంతరాయం కలగడం ఇష్టం లేదు. అందుకే గంభీరంగా, ముక్తసరిగా జవాబిచ్చింది.

"మా వా రున్నారు."

"ఏం పని చేస్తున్నారు?" సౌజన్య అయిష్టాన్ని గమనించలే దామె.

"డాక్టరు."

"మేము చాలా కాలంగా ఢిల్లీలోనే ఉంటున్నాము. మీరే ఏరియాలో ఉంటున్నారు? మీ వారే హాస్పిటల్లో పని చేస్తున్నారు?" ఉత్సాహంగా అడిగిం దామె.

"క్షమించాలి. నేను ఢిల్లీకి రావడం ఇదే మొదటిసారి. మా వారు కరోల్ బాగ్ ఏరియాలో ఉంటున్నారు. ఆయన ఆల్ ఇండియా ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్‌లో పై చదువుకు వచ్చారు. థొరాసిక్ సర్జరీ డిపార్ట్‌మెంట్‌లో పని చేస్తున్నారు. నేను పిల్లల చదువులు పాడయిపోతాయని హైదరాబాద్‌లోనే పిల్లల్ని పెట్టుకుని ఉండిపోయాను. ఇంకో ఆరు నెలల్లో మా వారు హైదరాబాదు వచ్చేస్తారు." తన కలల్ని, అయిష్టాన్ని పక్కకు పెట్టి ఆమెతో సంకోచం లేకుండా మాట్లాడసాగింది సౌజన్య. ఆవిడ అంత ఆప్యాయంగా మాట్లాడుతూంటే తను ముభావంగా ఉండడం సభ్యత కాదనిపించింది. అందంగా పూలు కుట్టిన తెల్లటి కాశ్మీర్ షాల్ తీసి కప్పుకుం దామె.

"అయితే, బహుశా... మీ శ్రీవారి మీది బెంగతో ఆయన్ని చూడడానికి వస్తున్నా రనుకుంటాను." దాదాపు తన వయసే ఉన్న ఆమె అంత సన్నిహితంగా మాట్లాడుతూ హాస్యం చేస్తూంటే అందంగా సిగ్గు పడింది సౌజన్య. ఎర్రబడిన చెక్కిళ్ళు నీలి కాంతిలో వింతగా మెరిశాయి. జడ ముందుకు వేసుకుని, పయట చెంగు భుజాల చుట్టూ కప్పుకుని సీటు కానుకుంది. అరమోడ్పు కన్నులతో ఊహల ప్రవాహంలోకి జారుతూ పాలరాతి శిల్పంలా కూర్చున్న సౌజన్యను చూచి 'ఎంత చక్కగా ఉం దీ అమ్మాయి!' అనుకుందామె. మాట వరసకైనా తన గురించి అడగకుండా మందహాసాన్ని దాచుకోవడానికి వ్యర్థ ప్రయత్నంచేస్తున్న అధరాలపై చేతి నాన్చి కలలు కంటున్న సౌజన్యను చూచి నవ్వుకుం దామె.

అవును. శ్రీవారి మీద బెంగ పుట్టే కదా తను హఠాత్తుగా బయలు దేరింది? పిల్లల్ని స్నేహితు రాలి కప్పగించి, ఆయన్ని సర్‌ప్రైజ్ చేద్దామని వైర్ కూడా ఇవ్వకుండా, అప్పటి కప్పుడు విశ్వ ప్రయత్నం చేసి టు టైర్ కంపార్ట్‌మెంట్‌లో బెర్త్ సంపాదించుకుని బయలుదేరింది. రేపు తనని చూడగానే ఆయన ముఖం చూచి తీరాలి. ఆశ్చర్యంతో, ఆనందంతో తనను రెండు చేతుల తోను, పువ్వులా ఎత్తి అబ్బ! సిగ్గు! బహు కొంటెవారు! ముద్దులతో తనను ముంచెత్తుతారు. తన దేహం ఆయన కౌగిలిలో కంది పోతుంది. కబుర్లతో కాలం తెలియదు. కబుర్లతో, చిలిపి చేష్టలతో రేపు రాత్రికి తనను నిద్ర పోనీయరు. ఎప్పుడైనా అమ్మ నాన్నింటికి వెళితే తన వెనకే పరుగెత్తుకు వచ్చేవారు. ఇన్నిన్ని రోజులు తనను చూడకుండా ఎలా ఉండ గలుగుతున్నారో! చదువు మీద ఆసక్తి, శస్త్ర శాస్త్రంలో ఇంకా ఇంకా అనుభవం గడించాలనే తపన తన మీది ప్రేమను జయిస్తున్నాయా? తనను కోరి వివాహం చేసుకుని, దాంపత్య జీవితం గురించి తను కన్న రంగుల కల లన్నిటినీ నిజం చేసిన ఆయన్ని పొందిన తనెంత అదృష్టవంతురాలు!

పదేళ్ళ క్రితం వివేకానంద హాల్లో జరిగిన బాపూ ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్‌లో కలిసింది ఆయన్ని మొదటి సారి. అప్పటి కాయ నెవరో తనెవరో! యూనివర్సిటీలో స్పెషల్ బి. ఎస్‌సి. చదువుతున్న తను

ఆలూరి విజయలక్ష్మి

ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ రచన లన్నా, బాపూ బొమ్మలన్నా పడి చచ్చిపోయేది. అందుచేతే సినిమా కని బయలుదేరిన స్నేహితురాళ్ళను తప్పించుకుని బాపూ బొమ్మలు చూడడానికి వివేకానంద హాల్‌కి వెళ్ళింది. ఒక్కొక్క బొమ్మ ముందు తీరికగా నిలబడి తన ఇష్టం వచ్చినంత సేపు చూస్తూ ఆనందిస్తూంది. "హలో, బొమ్మగారూ!" ఉలిక్కి పడి వెనక్కి తిప్పింది తలను. అతని ఊపిరి తన చెంతకు తగిలేంత సన్నిహితంగా నిలబడి తన వంక చిలిపిగా చూస్తున్నా డతను. అతని ధైర్యానికి కోపం వచ్చి పెదాలు బిగించింది. అందమైన ఆడపిల్ల కనిపిస్తే 'బాపూ బొమ్మ', షార్ట్ కట్ 'బొమ్మ' అని అందంగా ఏడిపించడం కాలేజి స్టూడెంట్స్‌కి హాబీగా ఉన్న రోజు లవి. అందుచేత ఆ పిలుపులో దాగి ఉన్న తన అందాన్ని గురించిన ప్రశంస తనకు కొంచెం ఆనందాన్నికూడా కలిగించింది.

"ఏమిటండీ, గోపాలంగారూ?" వెక్కిరింపుగా అడిగింది తను. చిత్రంగా కళ్ళార్పా డతను.

"సారీ! మీరు రాధగారా? బొమ్మగా రనుకున్నాను." ముళ్ళపూడి 'రాధా గోపాలం' ప్రసక్తి తెచ్చేసరికి తను తన కోపాన్ని మరిచి పోయింది.

"ఏమండీ, మీకు ముళ్ళపూడి రచన లంటే ఇష్టమా?"

"బోల్డు ఇష్టం." కళ్ళు పెద్దవి చేసి అతను చెబుతున్న తీరు చూస్తే నవ్వాగింది కాదు. నవ్వుకుంటూ, వ్యాఖ్యానాలు చేసుకుంటూ మిగిలిన చిత్రాలు చూచి సెలవు తీసుకుని ఎవరి దారిన వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. అతన్ని గురించే ఆలోచిస్తూ, అతని జోక్స్ గుర్తుకు తెచ్చుకుని నవ్వుకుంటూ హాస్టల్‌కి వెళ్ళాక కాని అతను తన గురించి, తను అతని గురించి ఏమీ తెలుసుకో లేదని గుర్తించ లేదు తను. అతని గురించి అస లెందుకు తెలుసుకోవాలి? అని మొండిగా అతన్ని మనసులో నుండి తొలగించ డానికి ప్రయత్నించింది కాని, అదంత సులభంగా కనిపించ లేదు.

పౌర్ణమి రోజున కెరటాల డోలికలో ఊగుతూ పైకి వచ్చే నిండు చంద్రుడి అందాల్ని ఒంటరిగా చూడడం అలవాటయింది వైజాగ్ వచ్చాక. తనెప్పుడూ కూర్చునే స్థలంలో కూర్చుని తన ముందు నురుగులతో మెరుగులు నీనుతున్న అనంత జలరాశిని తన్మయంగా చూస్తూంది.

"హలో, రాధగారూ!" ఉలిక్కి పడి తన్మయావస్థ నుండి తేరుకుంది తను.

మాకీ భర్త వద్దు

అతను. బాపూ ఆర్ట్ ఎగ్జిబిషన్‌లో చూచి నతను.

"ఓహో! గోపాలంగారా?" అంది తను. వెంటనే అతను చుట్టూ చూశాడు అక్కడతను, తను తప్ప మరెవరూ లేరు.

"ఎవర్నండీ మీరు పిలుస్తూంట? గోపాల మనే ఫ్రెండ్‌కోసం చూస్తున్నారా మీరు?" అమాయికంగా ముఖం పెట్టాడు తను.

"అవునండీ. ఒక వారం రోజుల క్రితమే పరిచయ మవుత. కాని, మహా మొండి వాడు లెండి. ఎంత నేను 'గెట్, గెటవుట్' అని గొంతు చించుకున్నా, నా ఆలోచనల్లో నుంచి వెళ్ళిపోవడం లేదు." వెంకెగా అతని వంక చూచింది తను.

"రియల్లీ! అయితే, మీ రదృష్టవంతులే కొంతవరకు. కాని, నాకో గర్ల్ ఫ్రెండ్ ఉంది లెండి. ఆవిడ పేరు రాధ. ఆవిడను గురించిన ఆలోచనలు నేను నుంచున్నా, కూర్చున్నా, మెలకువగా ఉన్నా, నిద్రలో ఉన్నా నన్ను విలవ నివ్వడం లేదు. నా మెదడులో, రక్తంలో, అణువణువులో నిండిపోయి నాకు స్థిమితం లేకుండా చేస్తూంది. అఫ్‌కోర్స్ మీలా నేను గెట్, గెటవుట్ అనడం లేదను కోండి. 'ఓ దేవీ! ఇలాగే కలకాలం నాలో నిలిచిపో' అని వేడుకుంటున్నా ననుకోండి."

ప్రక్కన నవ్వింది తను. తన ప్రక్కన వచ్చి కూర్చున్నా డతను.

"గోపాలంగారూ!" తెరలు తెరలుగా నవ్వుతూనే పిలిచింది తను.

"ఏమిటండీ? మీ ఆలోచనల్లో నిలిచిన మొండివాడు, రాదర్, అదృష్టవంతుడు వీడే నేమిటండీ?" గుండె మీద చూపుడు వేలు నొక్కుకుని తన వంక తమాషాగా చూస్తున్న పేరు తెలియని అందగాడి చేతుల్లో తేనె ధార లాంటి తన ప్రేమను పంచుతూందని అప్పుడు అనుకోలేదు తను.

తరవాత లెక్క తెలియని ఎన్నో అందమైన సాయంత్రాల్లో బీచ్‌లో, హాస్టల్ ముందున్న లాన్‌లో కూర్చుని గంటల తరబడి మాట్లాడుతూ ఒకరి మనస్తత్వాన్ని ఒకరు క్షుణ్ణంగా పరిశీలించారు. అతని ఆకర్షణలో తను పూర్తిగా కూరుకు పోక ముందే, అతని ప్రేమ వెల్లువలో తను పూర్తిగా తడిచి పోకముందే అతన్ని గురించిన పూర్తి వివరాలు సేకరించింది తను. ప్రదీప్ డాక్టరని, కె. జి. హెచ్. లో హౌస్ సర్జన్సీ చేస్తున్నాడని వినగానే కొంత సేపు తటపటాయించింది తను. చదువులో, వృత్తిలో ఎంతో మంది ఆడవాళ్ళతో సన్నిహితంగా ఉండవలసిన వ్యక్తి అతను. మనస్సు ముఖ్యంగా మగవాడి మనసు స్త్రీ పురుష సంబంధాల్లో కోతి లాంటిది. దాంపత్య జీవితం మీద, తన భర్త కావలసిన వ్యక్తి మీద, కొన్ని స్థిరమైన అభిప్రాయా లున్నాయి తనకు. తన భర్త హృదయంలో, ఆలోచనల్లో, ఊపిరిలో తనే నిండిపోవాలి. కనీసం తన భర్త నీడమీదకూడా పరాయి ఆడదాని నీడ పడకూడదు. భర్త బయట ఎన్ని తిరుగుళ్ళు తిరిగినా అతని పాదాలు కడిగి సేవలు చేసే దౌర్భాగ్యపు బ్రతుకంటే అసహ్యం తనకు. పరువు ప్రతిష్ఠల కోసం, పిల్లల కోసం చచ్చినట్టు మరో ఆడదానితో భర్తను పంచుకోవడ మనే ఊహ తన హృదయాన్ని కాల్చేస్తుంది. తన చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచాన్ని నిశితంగా పరిశీలించిన మీదట సెక్స్ విషయంలో, పరాయి ఆడదాని విషయంలో వయస్సుతో, వనువుతో, హోదాతో సంబంధం లేకుండా మగవాడు చూపే చాపల్యాన్ని గమనించిన మీదట తను కోరుకుంటున్న అవర ప్రవరాఖ్యుడు దొరకడం చాలా కష్టమనుకుంది తను.

కాని, ప్రదీప్ గురించి అతని ముఖతా విన్న విషయాలు, తను రహస్యంగా సేకరించినవిషయాలు జోడించిన మీదట తను కలలు కంటున్న వ్యక్తి అతను కాగలడనిపించింది. అయినా, అతను పెళ్ళి ప్రస్తావన తెచ్చినప్పుడు తన ఆలోచనల్ని, అభిప్రాయాల్ని, కలల్ని అతని ముందు పెట్టింది. తను చెప్పింది విని తనను సంకుచితురాలుగా, స్వార్థపరురాలుగా, ప్రపంచంలో ఉన్న సమస్య లన్నిటిలోను ఇదే భయంకరమైన సమస్యగా ఊహించుకుంటున్న విలక్షణ వ్యక్తిగా అత నెక్కడ భావిస్తాడోనని భయపడిఉంది తను. తను భయపడ్డట్టుగానే అతను మొదలు పెట్టాడు.

"మీ చదువుకున్న ఆడపిల్లలకు ఆలోచన లెక్కువయి పోయి ఒక లాంటి ఎగో ఏర్పరచు కుంటున్నారు. ఏం? మీ కేనా ప్రేమ, పవిత్రత అనే పదార్థాల మీద అంతంత బ్రహ్మాండమైన అభిప్రాయా లుండేది? ! మగవాళ్ళంతా బలహీనులు, దుర్మార్గులు, సెంటిమెంట్స్ ఏమీ అంటని దున్నపోతులు, అందమైన ఆడది కంట పడగానే చొంగలు కార్చుకుంటూ దాని వెంట పడి స్వంత భార్యనీ, పిల్లల్నీ మరిచిపోయే రాక్షసులు, మేము మాత్రం పతివ్రతా శిరోమణులం, ఏ బలహీనతలూ అంటని మనసున్న వాళ్ళంఅనిఎందు కనుకుంటారో నా కర్థం కాదు." ఒక్క ఊపులో ఆవేశంగా అన్నాడు తను.

"కాని, మగవాడిని నిందిస్తున్న మీ ఆడపిల్లలు ఒక విషయా న్నెందుకు మరిచిపోతున్నారు? మేము వెంట పడుతున్నది మరో ఆడదాని వెనకే గదా? మీ ఆడవాళ్ళకి బుద్ధి, జ్ఞానం ఉంటే, పవిత్రత మీద అంతంత గొప్ప గొప్ప అభిప్రాయా లుంటే పరాయి మగవాడిని మీ వెంట ఎందుకు పడనిస్తున్నారు? ఒక్క పది మంది ఆడవాళ్ళు వెకిలి వేషాలు వేసే పది మంది మగవాళ్ళను పిచ్చి కుక్కల్ని తరిమినట్టు తరిమితే అది కనీసం కొన్ని వందల మంది మగవాళ్ళకు కనువిప్పు కలిగించదా? కాని, మీ రలా చెయ్యరు. మీ ఆడవాళ్ళంతా వట్టి స్వార్థపరులు. మరో ఆడదాని సౌభాగ్యాన్ని చూచి కుళ్ళి చచ్చిపోయే అసూయాపరులు. పరాయి ఆడదాని ఇల్లు తగలడి పోతే ఆ బూడిదలో మీ ఇల్లు లేపుకోగల నికృష్టులు. మీలో ఈ బలహీనత లున్నంత కాలం మీ జీవితాలు బాగు పడవు. మగవాడు మీ జీవితాలతో ఆడుకోక మానడు. మీ రంగుల కలలు నీటి బుడగల్లా పగిలి పోక మానవు."

దిగ్భ్రమతో అతని వంకే చూస్తూంది తను. అతను తన ఆవేశాన్ని నిగ్రహించుకున్నాడు. తన వంక చూచి చిన్నగా నవ్వాడు.

"సారీ సౌజా! నువ్వు చెప్పిందంతా విన్నాక నన్ను నేను అదుపులో పెట్టుకో

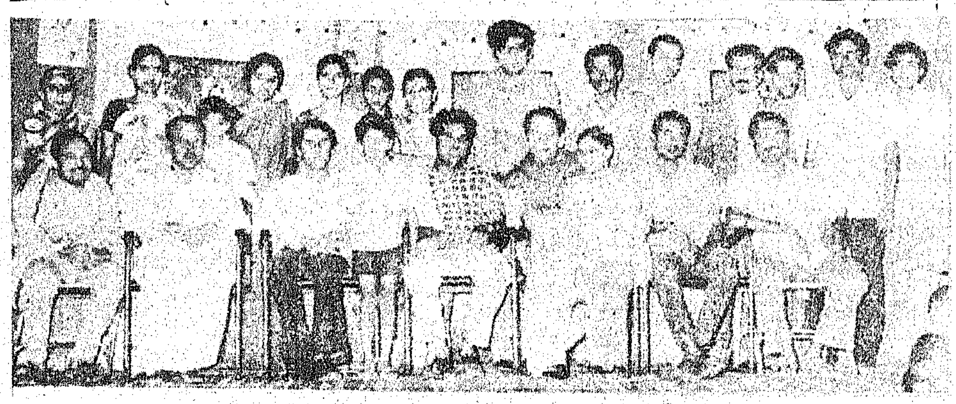

పలమనేరు రసజ్ఞుల సంఘ సమాఖ్యవారు, ఆంధ్రప్రదేశ్ ద్వాదశ వార్షికోత్సవాలలో నవంబరు 1 న శ్రీమతి మరిమళా సోమేశ్వర్, శ్రీ సముద్రాల జూనియర్ సినిమా డైరెక్టరు శ్రీ బి. వి. ఆర్. శేషగిరిరావును. నవంబరు 7 న తిరుపతి ఓరియంటల్ కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ శ్రీ జీడ్రోలు సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిని, 19 న, శ్రీమతి మల్లంపల్లి సుజాతను 20 న, సినీ రచయిత రాజశ్రీ, నటుడు సి. హెచ్. నారాయణరావులకు సన్మానించారు. ఫోటో శ్రీ రాజశ్రీ, నారాయణరావుల సన్మాన సందర్భంలోనిది

లేకపోయాను" అని తన చేతిని మృదువుగా అందుకున్నాడు.

"సౌజా! నీ మనసు విప్పి చెప్పినందుకు చాలా సంతోషంగా ఉంది. నీ హృదయాన్ని అర్థం చేసుకుంటున్నాను. అవసరం లేక పోయినా, నువ్వు నిశ్చింతగా ఉండడానికి చెబుతున్నాను. జీవితం మీద, ముఖ్యంగా దాంపత్య జీవితం మీద నాకూ కొన్ని స్థిరమైన అభిప్రాయా లున్నాయి. ఈ క్షణంలో నిన్ను నా జీవితం లోకి రమ్మని ఆహ్వానిస్తున్నాను. ఈ క్షణం నుండి నా ఊపిరి ఆగిపోయే వరకు నువ్వే నా జీవితంలో,హృదయంలో నిలిచే స్త్రీవి. నువ్వు కోరుకుంటున్నట్లుగా పరాంగి ఆడదాని నీడకూడా నా నీడమీద పడదు." మృదువుగా, దృఢంగా మాట్లాడుతున్న అతని వంక ప్రేమగా చూసింది తను.

ఆ నాటి నుంచీ ఈ నాటి వరకూ ప్రదీప్ వంక ప్రేమగానే చూస్తూంది తప్పితే నిహ్యంగా చూచే పరిస్థితి కల్పించ లేదతను. తమ దాంపత్య జీవితం పండి ముగ్గురు పిల్లలు వికసించారు. అతని సాంగత్యంలో గడిచిన పదేళ్ళు పది క్షణాల్లా దొర్లిపోయాయి. ప్రతి చర్యని, ప్రతి సంఘటనని శల్య పరీక్ష చేసి, మంచి చెడు రెండు వైపులా చూచి తర్కించే తను చాలా కాలం తరవాత కాని అతన్ని పూర్తిగా విశ్వసించ లేదు. ఇప్పు డింక ఆ దేవుడే దిగి వచ్చి ప్రదీప్ గురించి చెడుగా చెప్పినా నమ్మలేని స్థితిలో ఉంది.

ఇంకెంత! కొన్ని గంటల్లో ఆయన ముందుంటుంది. ఆయన అమృత హస్తాల్లో సేద దీర్చుకుంటుంది తను. ఆయన మాటల్లో మధుర సంగీతం వింటుంది తను. ఆయన స్పర్శ లోని స్వర్గాన్ని అనుభవిస్తుంది తను.

● ● ●

అడ్రెస్ ప్రకారం ఆ ఫ్లాట్ అవునో,కాదో చూచి కాలింగ్ బెల్ నొక్కిన సౌజన్య ఉద్విగ్నతతో కళ్ళు విప్పార్చుకుని తలుపు వంక చూస్తూంది. ఒక నిమిషం తరవాత తలుపు తెరుచుకుంది. రెప్ప వెయ్యడం మరిచిపోయి ఆ స్త్రీ మూర్తి వంక చూసింది సౌజన్య. ఎత్తుగా, ఆరోగ్యంగా, గులాబీ రంగు ఒంటితో, తీర్చి దిద్దిన కను ముక్కు తీరుతో ఆడ వాళ్ళనికూడా ఆకర్షించి, ప్రలోభ పరిచే అందంతో ఉందామె. ఒక క్షణం పోయాక తెప్పరిల్లిన సౌజన్య ప్రదీప్ ఇల్లు మారా డేమో ననుకుంది.

"లోపలకు రండి." వీణ మీటి నట్లుగా ఉందామె స్వరం. స్వచ్ఛమైన హిందీ మాట్లాడుతూం దామె. మంత్ర ముగ్ధలా లోపలకు నడిచింది సౌజన్య.

"ఆయన ఇంట్లో లేరా?" ఆవేశం తెరలు తెరలుగా పొంగి వస్తూంది. తన ఇంట్లో తన భర్త కాకుండా మరో స్త్రీ దర్శన మివ్వడం! నిగ్రహించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ గదిలో కలియ చూచింది సౌజన్య. టేబిల్ మీద మంచి గంధపు ఫోటో స్టాండులో ప్రదీప్ ఫోటో ఉంది. ప్రదీప్ ఫోటో చూడగానే అతను ఇల్లు మారలేదని ధ్రువ పరచుకుంది.

"క్షమించాలి. మీరు నిలబడే ఉన్నారు. మీరు మా వారి బంధువులా?" ఎంతో సౌమ్యంగా అడిగిం దామె. ఆమె ప్రశ్న విని చివ్వున తల ఎత్తింది సౌజన్య. ఆమె కళ్ళు నిప్పులు కురుస్తున్నాయి.

"ఆయన మీ వారా?" ప్రదీప్ ఫోటో వైపు చూపించి అడిగింది సౌజన్య. సౌజన్య ఎందు కంత ఆవేశ పడుతూందో తెలియని ఆమె సౌజన్య వంక చిత్రంగా చూస్తూంది.

"మీరు. . ." సందిగ్ధంగా చూచిం దామె.

"డాక్టర్ ప్రదీప్‌గా రుండే దిక్కు ఇదేనా?" ప్రదీప్ పేరు వినగానే ఆమెలో రోజారంగు చెక్కిళ్ళు ఎరుపు రంగుకు తిరిగాయి. అవునన్నట్లుగా తల ఊపిం దామె.

"కూర్చోండి." సోఫా చూపించిం దామె. ఇంటి మనిషిలా మర్యాదలు చెయ్య డం; ప్రదీప్ పేరు వినగానే ఆమెలో వచ్చిన మార్పుని సౌజన్య ఆశ్చర్యంగా గమనిస్తూంది.

"అవును. మా వారే. మా పెళ్ళయి నాలుగు నెల లయింది. కూర్చోండి. ఆయ నిప్పుడే వచ్చేస్తారు. చండీఘర్‌లో కాన్ఫరెన్స్ ఏదో ఉంటే వెళ్ళారు. ఈ పాటికి ప్లేన్ వచ్చేసే ఉంటుంది. బహుశా టాక్సీలో ఆయన సగం దూరం వచ్చేసే ఉంటారు." వాస్తవాన్ని మనసుకు పట్టించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూంది సౌజన్య. ఇంతలో ఆమె టీ తీసుకు వచ్చింది. టీ చప్పరిస్తూ ఆలోచిస్తూంది సౌజన్య.

"మీరు మద్రాసీ అనిపిస్తూంది. ఏ ఊరి నుంచి వచ్చారు మీరు? మా

వారు మీ కేమవుతారు?" లలిత లలి తంగా ఉన్న ఆమె స్వరంలో ఎదటి వారిని కట్టిపడేసే శక్తి ఉంది.

"హైదరాబాదు నుంచి వచ్చాను." సంతోషంగా మధ్యలోనే ఆపిం దామె.

"అయితే, మీరు మా వారి కజిన్ అనుకుంటాను. మీ గురించి ఆయన ఎప్పుడూ చెబుతూ ఉంటారు." సన్నటి సెగ లేస్తూంది సౌజన్య హృదయంలో.

"మా పెళ్ళి చాలా సడెన్‌గా జరిగింది. లేకపోతే బహుశా మిమ్మల్ని పిలిచి ఉండే వారు." మౌనంగా వింటూంది సౌజన్య. తను తొందర పడకూడదు. ప్రదీప్ వచ్చాక అసలు విషయం తేల్చుకోవాలి.

"మీ కజిన్ చాలా మంచి వారు. మే మిద్దరం ఒకే డిపార్ట్‌మెంట్‌లో పని చేస్తున్నాం. మా పరిచయమయి దాదాపు రెండేళ్ళు కావస్తున్నా, ఒక్క ఆరు నెల క్రిందటే పెళ్ళి చేసుకోవా లనే నిర్ణయానికి వచ్చాం. దాదాపు పెళ్ళి వయసు దాటిపోయి వృత్తికే అంకిత మయి పోవాలనుకుంటున్న నా బ్రతుకు లోకి మీ కజిన్ అకస్మాత్తుగా వచ్చి నాలో నిద్రాణంగా ఉన్న కోరికల్ని తట్టి లేపారు. నాకూ భర్త, పిల్లలు, సంసారం కావాలనే కోరిక బలపడింది. అందుకే మీ కజిన్‌ని అపురూపంగా నా జీవితంలోకి ఆహ్వా నించాను. అలాంటి భర్తను పొందిన నే నెంతో అదృష్టవంతురాల్నని మురిసి పోతున్నాను." అమాయికంగా మనసు విప్పి మాట్లాడుతున్న ఆమె వంక శక్తి లేనట్లుగా చూసింది సౌజన్య.

"సారీ! మీరు చాలా అలిసి పోయి నట్లున్నారు. స్నానం చేసి విశ్రాంతి తీసుకుందురు కాని. బాత్రూమ్ చూపి స్తాను రండి."

బాత్రూమ్‌లోకి వెళ్ళి తలుపు వేసుకున్న సౌజన్య నిస్త్రాణగా తలుపు నానుకుని నిలుచుండి పోయింది. తనెం తేమూ, పిల్ల లేమైనా ప్రాణం పెట్టే ప్రదీప్ మరో స్త్రీని పెళ్ళాడడమా! తన మనసుకు గాని, శరీరానికి కాని లేశ మంత కష్టం కలిగినా విలవిల లాడిపోయే వ్యక్తి ఇంత దారుణానికి ఒడిగట్టి ఉంటాడని నమ్మలేక పోతూంది. కణతలు పగిలి పోతున్నాయి. ఆలోచించడానికికూడా ఓపిక లేనట్లుగా ఉంది. షవర్ తిప్పి స్నానం చేసేప్పటికి కొంత అశాంతి తగ్గి ఆలోచించడానికి శక్తి వచ్చినట్లుగా ఉంది. టవల్ తీసుకుంటూ బయటి శబ్దా న్నాలకించింది. టాక్సీ ఆగిన శబ్దం,

బొట్న చప్పుడు 'అమ్రిత' అని పిలుస్తున్న ప్రదీప్ గొంతు, అమ్రిత పద ధ్వని వినిపించాయి.

"అబ్బ! ఏమి టా చిలిపితనం! ఇంట్లో చుట్టాలున్నారు." ఇంగ్లీషులో చిన్నగా అంటూంది అమ్రిత. జరుగుతున్నది ఊహించుకుంటూంది సౌజన్య. ఆమె హృదయం మండి పోతూంది. పిడికిళ్ళు బిగుసుకుంటున్నాయి. రక్తం పొంగు తూంది. పెదా లదురుతున్నాయి. యాంత్రికంగా డ్రెస్ చేసుకుంటూంది.

"మనింటికి చుట్టాలా? ఎవరబ్బా! నీ తరఫున బంధువు లనే వాళ్ళే లేరు. నా తరఫున ఇప్పుడిక్కడికి వచ్చేంత తీరి కెవరికీ లేదు."

"చూడండి, మనింటికి వచ్చిన చుట్టా లెవరో!" మధురంగా నవ్వుతున్న అమ్రిత, అతని కతి సన్నిహితంగా కూర్చున్న దల్గా తలుపు చప్పుడు విని చటుక్కున లేచింది.

"నువ్వా? !" సర్పాన్ని చూచినట్లు గబుక్కున లేచాడు ప్రదీప్.

"నేనే" తాపీగా వచ్చి అతని ఎదురుగా ఉన్న సో ఫాలో కూర్చుంది.

"కొంచెం అల్పాహారం తయారు చేస్తాను. మీరు మాట్లాడుతూ ఉండండి." ప్రదీప్‌కి టీ కప్పు అందించి లోపలకు వెళ్ళింది అమిత.

"ఇంత సడెన్‌గా వచ్చా వేమిటి?" కఠినంగా ఉంది అతని ముఖం.

"సడెన్‌గా రాబట్టే మూసుకుపోయిన నా కళ్ళు తెరుచుకున్నాయి! సడెన్‌గా వచ్చాను కాబట్టే నా స్థానం లోకి వచ్చిన మరో స్త్రీని ఇంతత్వరగా చూడగలిగాను." సాధ్యమైనంత వ్యంగ్యంగా మాట్లాడడానికి ప్రయత్నిస్తూంది సౌజన్య.

"నువ్వు అపోహ పడుతున్నావు, సౌజన్యా! ఆమె నా కొలీగ్. నాకు కేవలం స్నేహితురాలు." ఆదుర్దాగా సౌజన్య వంకనే చూశాడు ప్రదీప్. సౌజన్య ఇంత ఆకస్మికంగా రావడంతో అతని మెదడు పని చెయ్యడం లేదు. ఏం మాట్లాడుతున్నాడో అతనికే తెలియడం లేదు.

"తప్పు చెయ్యడం కన్నా, దాన్ని కప్పి పుచ్చుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నం చాలా నీచంగా ఉంటుంది. మీ మాటల్ని అమాయకంగా నమ్మడానికి మీ మీద ప్రేమతో, నమ్మకంతో మీకు దూరంగా హైదరాబాదులో ఉండి పిల్లల్ని పెంచుతున్న సౌజన్య కాదు మీ ముందుంది. చెప్పండి. ఎందుకు చేశా రిలా? మీరు లేని క్షణాల్ని యుగాల్లా దొర్లిస్తున్న నా కెందు కింత ద్రోహం చేశారు?" కంఠం గద్గద మవకుండా ఉండడానికి విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తూంది సౌజన్య.

"సౌజన్యా!" వారించ బోయాడు ప్రదీప్.

"మీ ఊపిరి ఆగిపోయే వరకు మీ నీడను కూడా మరో స్త్రీ నీడ తాకదని భరోసా ఇచ్చావే నాకు! నేను తప్పితే మరో స్త్రీ మీ హృదయంలో ఉండదన్నారే! ప్రేమ మీద, దాంపత్య జీవితం మీద, పవిత్రత మీద మీకూ ఉన్నతమైన అభిప్రాయా లున్నాయని చెప్పి నా కా నమ్మకాన్ని కలిగించారే? అవన్నీ మరిచి పోయి మరో స్త్రీని నా స్థానంలో నిలుపుతారా? !" కన్నీళ్ళు జారకుండా ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తూంది సౌజన్య. ప్రాణం లేనట్లుగా ఉందామె ముఖం.

"నన్ను క్షమించు, సౌజన్యా! పరిస్థితులలా వచ్చాయి. ఆవిడ అందంతో, వైద్యంలో ఆమె కున్న ప్రతిభతో నన్ను ఆకర్షించాలని ప్రయత్నించింది. ఏదో భయంకరమైన బాంధవ్యం నే నామెకు వశమయ్యేలా చేసింది."

"స్టుపిడ్"!— బిగ్గరగా అరిచింది సౌజన్య.

"వంచనకు కూడా హద్దుండాలి. మీ చాకచక్యంతో నన్ను, ఆవిడను కూడా భ్రమలో ఉంచాలని చూడకండి! యథార్థం ఎంత చేదుగా ఉన్నా ఎదుర్కోక తప్పదు." ఒక క్షణం ఆగి తనను తాను సంబాళించుకుంది సౌజన్య.

"ఆవిడను కూడా పిలవండి. నే నెవరో ఆమెకు చెప్పండి. మా ఇద్దర్ని మీ రే గంగలో కలప దలచుకున్నారో మాకు చెప్పండి." బ్రెడ్ టోస్ట్ చేసి తెచ్చింది అమిత. సౌజన్యకు, ప్రదీప్‌కి చెరో ప్లేటు అందించి సౌజన్య పక్కన కూర్చుంది అమిత.

"చెప్పండి ఆవిడతో." కరుకుగా పలికింది సౌజన్య.

"సౌజన్యా! బయటికి వెళ్ళి మాట్లాడుకుందాం పద." సౌజన్య రెక్క పుచ్చుకుని బయటకు లాక్కు వెళ్ళబోయాడు ప్రదీప్. ఒక్క విదిలింపుతో రెక్కను విడిపించుకుని కఠినంగా అతని వంక చూచింది సౌజన్య. వాళ్ళిద్దరూ ఎందుకంత ఉద్రేక పడుతున్నారో తెలియని అమిత విస్మయంగా వాళ్ళ వంకనే చూస్తూంది.

"మనం మాట్లాడుకునే దేదో ఇక్కడే, ఇప్పుడే మాట్లాడుకుందాం. కూర్చోండి. చెప్పండి మీ ప్లాన్ ఏమిటో!"

తలవంచుకుని కూర్చున్నాడు ప్రదీప్.

"నన్ను హైదరాబాదులో, ఈవిడను ఇక్కడ ఉంచి ఇద్దరు భార్యల ముద్దుల భర్త అయి రెండు కాపురాల్నీ మానేజ్ చేద్దామనుకుంటున్నారా? లేక. . . నా కలల్ని, కోరికల్ని మీతో పెనవేసుకున్నందుకు శిక్షగా నన్ను వదుల్చుకోవాలనుకుంటున్నారా?" ఆవేశంగా అడిగింది సౌజన్య.

"ఏమిటి మీ రింత అసభ్యంగా అరుస్తున్నారు?" తెలుగు అర్థమవని అమిత సౌజన్య వంక చిరాగ్గా చూచింది. అమిత మాట విని రోషంతో కంది పోయింది సౌజన్య ముఖం.

"నా కాపరంలో మరో స్త్రీ నిప్పులు పోస్తూంటే నేను సభ్యతగా ఎలా మాట్లాడగలను? నా భర్తను పట్టుకుని మరో ఆడది 'నా భర్త' అంటూంటే సౌమ్యంగా ఎలా ప్రవర్తించగలనమ్మా? !"

కొరడా దెబ్బ తిన్నట్లు చూచింది అమిత.

"ఏమిటి మీ రనేది?"

"అవునమ్మా! 'మా వారు' 'మా వారు' అని ఇందాక మురుస్తూ చెప్పావే. ఆయనగారి తాళి కట్టిన భార్యను నేను." చురుగ్గా అమితవంక చూచింది సౌజన్య.

"నో. ఇంపాజిబుల్. అలా కావడానికి వీల్లేదు." ఆవమానంగా అరిచింది అమిత.

"సభ్యత, అసభ్యతల మధ్య నున్న అంతరం ఎంత సున్నితమో చూచావా, అమితా? నువ్వు కావడానికి వీల్లేదని ఎంత గట్టిగా అరిచినా చెరిగి పోని నిజమిది. ఆయన ముఖం చూచయినా ఇది నిజమనే నమ్మకం నీకు కలగడం లేదా?" శిలలా నిలుచుండి పోయింది అమిత. ఆ అమ్మాయి ముఖం చూచి జాలి వేసింది సౌజన్యకు.

"అమితా! ఇందాకా ఏదో కోపంలో మిమ్మల్ని నా కాపరంలో నిప్పులు పోస్తున్నారని నిందించాను. కాని, మిమ్మల్ని చూస్తూంటే, మా వారు. . . సారీ! మనవారు చెప్పినట్లుగా సాటి ఆడదాని కొంప తగలడిపోతే ఆ బూడిదలో మీ ఇల్లు లేపుకోగల సామర్థ్యమున్న దానిలా లేరు. బహుశా నా గురించి మీ కసలు తెలిసే ఉండదు."

చైతన్యం లేనట్లు నిలుచున్న అమిత నోరు విప్పింది. "అవును. మీ గురించి నాకు తెలియదు. తెలిసి తెలిసి సాటి ఆడదాని బ్రతుకును నాశనంచేసేంత దుర్మార్గురాలిని కాను."

"నాకు తెలుసు మీ రంత ఘాతుకపు పని చెయ్యలేరని. జరిగిందానికి బాధ్యు లెవరో మన ముగ్గురికీ స్పష్టంగా తెలుసు. కాని, ఇప్పుడు ఆలోచించవలసింది జరిగిపోయిన దానిని గురించి కాదు. జరగవలసిన దాన్ని గురించి చెప్పండి. మా ఇద్దర్నీ ఏం చెయ్యదలుచుకున్నారు మీరు?"

సౌజన్యతో పాటు అమితకూడా ప్రదీప్ వంక చూచింది. కత్తుల్లాంటి వాళ్ళ చూపులు తన శరీరాన్ని తూట్లు తూట్లు చేస్తున్నట్లనిపించింది ప్రదీప్‌కి. ఒక నిమిషం ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు ప్రదీప్. కాంతివిహీనమైన కళ్ళతో అతని వంకనే చూస్తూంది అమిత. 'హాస్పిటల్, రోగులు, ఆపరేషన్లు తప్పితే మరో ప్రపంచం ఎరగని నన్ను నిర్దాక్షిణ్యంగా

వాసుదేవ గాయతోండే

కావ్యగుణమైన భావోద్రేకం గాయతోండేగారి చిత్రాలను కావ్యమయం చేసింది. కేవలం ఒకానొక అస్పృశ్య ప్రభావాన్ని వీరు రంగులు, ఆకారాలు మొదలగు వాటి ఆశ్రయంతో కాన్వాసుపై చిత్రీకరిస్తారు.

వీరివి అమూర్త చిత్రాలు. వీటికి శీర్షిక కాని, వ్యాఖ్యానం కాని ఉండవు. ప్రదర్శనలలో సైతం వీటికి కేవలం నంబర్లే ఉంటాయి. తన చిత్రాలకి వీరు అర్థాలు చెప్పరు. ఎక్కువగా మాట్లాడ్డం కూడా వీరికి ఇష్టం ఉండదు. అయినా, వీరి చిత్రాలకి గిరాకీ తగ్గలేదు.

శ్రీ గాయతోండే గోవా వాస్తవ్యులు. బొంబాయి జె. జె. లో వీరు కళా శిక్షణ పొందారు. అక్కడక్కడ ఉద్యోగాలు కూడా చేశారు. రజా, హుసేన్, సూజా మొదలగు చిత్రకారుల గ్రూపులో ఉండేవారు. అయినా, బంధింపబడినట్టుగా ఉండడం వీరి స్వభావానికి విరుద్ధం. అవివాహితునిగా, అంటునా ఒంటరిగా ఉంటూ తన మనస్సు లోని ఏ కోణాన్నో చూస్తూ అందులోంచి ఏ ఆకారాన్నో వెలికి తీస్తారు. కాన్వాసు మీద అవతరింప చేస్తారు. వీరి చిత్రాలు దేశదేశాలలో చాలా ప్రశంసలు అందుకున్నాయి. వీరు 1924 లో జన్మించారు.

—కాలిపు సోమరాజు

ఇంత ఊబిలోకి ఎందుకు దించావు? ఆలస్యంగా బ్రతుకులో స్థిరపడ్డా, మంచి తోడును పొందానని ఎంత పిచ్చిదానిలా పొంగి పోయాను! నీ మంచితనం వెనక ఇంత మోసం, నీ ప్రేమ వెనక ఇంత కపట నాటకం ఉందని ముందే తెలిస్తే ఎంత బాగుండేది? ఈ పరాభవాన్ని ఎలా భరించేది? గరళం లాంటి ఈ నిజాన్ని ఎలా మింగేది?' అని అడుగు తున్నట్లున్నా యామె చూపులు.

"ఇంతవరకు వచ్చాక, ఇంక నా మనసులో ఉన్నది స్పష్టంగానే చెబుతాను. సౌజన్యా! నువ్వు, అమిత అమిత సంస్కారులు. నన్ను ప్రాణ సమంగా ప్రేమిస్తున్నారని తెలుసు నాకు. మీ ఇద్దరూ చెరో కన్ను. అందులో ఏ కన్ను కన్నీరు కార్చినా సహించలేను నేను."

అంతవరకు నిగ్రహంగా ఉన్న సౌజన్య మరి ఆగలేక పోయింది. "ఆపండి. కన్నబిడ్డలు చెరో కన్ను అనగలరేమో కాని, కట్టుకున్న భార్యలు అలా అవలేరు. ఒక స్త్రీ మీద ప్రేమ చచ్చిపోతే తప్ప మరో స్త్రీని భార్యలా ప్రేమించ లేరు. నేను, నా బిడ్డలు మీ దృష్టిలో చచ్చిపోయినట్లే లెక్క. అందుకే అమితను పెళ్ళాడ గలిగారు మీరు."

"అలా అనకు, సౌజన్యా!" వారించ బోయాడు ప్రదీప్.

"మరెలా అనను? నా మీద ప్రేమ చచ్చిపోకపోతే మీరు అమితను ప్రేమించ డం లేదు. పెళ్ళిలో తప్పితే పతంగాని స్త్రీ కాబట్టి ఈ అందాల రాణిని ప్రేమ, పెళ్ళి అనే అందమైన బంధాలతో నేర్పుగా వంచించి ఉండాలి. ఔనా?" సౌజన్య వంక సూటిగా చూడలేక పోయాడు ప్రదీప్.

"చూడండి. మిమ్మల్ని నమ్మి నేను ఒక విధంగా, అమిత మరో విధంగా మోసపోయాము. దయచేసి మమ్మల్నింకా మోసగించాలని ప్రయత్నించకండి. మీతో పెనవేసుకున్న మా బ్రతుకుల గురించి స్పష్టంగా చెప్పే ధైర్యం మీకు లేకపోయినా, నా బ్రతుకు గురించి నా నిర్ణయం వినండి." తమ మధ్య జరుగుతున్న సంభాషణ అమితకు అర్థం కావాలని ప్రయత్న పూర్వకంగా ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుతూంది సౌజన్య. రెప్ప వాల్చకుండా సౌజన్య వంక చూస్తూంది అమిత.

"మన పెళ్ళికి ముందు మీరు చేసిన వాగ్దానాన్ని మరిచిపోయి నా స్థానాన్ని మరో స్త్రీతో పంచుకోమంటున్నారు మీరు. అమిత చాలా ఉత్తమురాలు. సంస్కారవంతురాలు. కాని, ఆమె ఎలాంటిదయినా మరో స్త్రీతో నా స్థానాన్ని పంచుకోవడానికి నేను సిద్ధంగా లేను. నేను మీ జీవితం నుంచి తప్పుకో దలుచు కున్నాను." పక్కలో బాంబు పేలి నట్లయింది ప్రదీప్‌కి.

"సౌజన్యా! నువ్వు ఆవేశ పడు తున్నావు."

"ఇది ఆవేశం కాదండీ. భరించలేని ఆవేదన. తను నమ్మిన మగవాడే ఒడుపుగా చుర కత్తిని గుండెల్లో దిగేస్తూంటే నిస్సహాయంగా చేసే ఆక్రందన."

"గోరంతను కొండంత చేస్తున్నావు, సౌజన్యా! ఆ మాత్రం సర్దుకు పోలేవా?"

ఎర్రబడిన కళ్ళతో వాడిగా చూసింది సౌజన్య. "సర్దుకు పోవడమా?! ఇది సర్దుకుపోయే విషయమేనా? మీరిలా ఒక ఆడదాని తరవాత మరో ఆడదాన్ని పెళ్ళాడుతూ ఉండండి. మనతు అందరం కలిసి సర్దుకు పోతూ సహజీవన సౌభాగ్యాన్ని స్థాపిస్తాం. సరేనా?. . . అది సరే. . . నేను మీలా చేస్తే మీరు సర్దుకు పోగలరా? మరో మగవాడితో కలిసి నా ప్రేమను, నా దేహాన్ని పంచుకో గలరా? చెప్పండి! మీ రలా చెయ్యలేరు. నాకు తెలుసు. . . చూడండి. తర తరాలుగా మే మిలా సర్దుకు పోయే మీ కిలా కాళ్ళు తెచ్చాము. సంసారం చట్ట బండ అవుతుందని, తనూ తన బిడ్డలూ అనాథలుగా వీధిలో నిలబడ వలసి వస్తుం దని, పరువు ప్రతిష్ఠలు మంట గలసి పోతాయని, ఆర్థికంగా మీ మీద ఆధారపడ్డ ఆడది మీ బెదిరింపులకు హడలిపోయి, విధి లేక, మరో దారి లేక సర్దుకు పోతూంది. ఎలాగూ సర్దుకు పోతారన్న ధీమాతో, ఎందుకు సర్దుకు పోలేరన్న అతిశయంతో, వచ్చినట్లు సర్దుకు పోవాలన్న శాసనంతో మీరు ధైర్యంగా, విచ్చల విడిగా ప్రవర్తిస్తున్నారు." కసిగా చూసింది సౌజన్య.

"ఇంక మేము సర్దుకు పోయే ప్రసక్తి లేదు. మీ రెంత దౌర్భాగ్యపు పనులు చేస్తున్నా మీతో కలిసి బ్రతుకుతూ ఆ హైన్యాన్ని భరించలేము. మమ్మల్ని మీతో కట్టి ఉంచేవి ప్రేమ, మమత, సాటి మనిషిగా మా కిస్తున్న విలువ తప్పితే అధికారం, వంచనా కాదు. ఆడ వాళ్ళుగా పుట్టిన నేరానికి మీ కాళ్ళ దగ్గర బానిస బ్రతుకు బ్రతుకుతూ అను క్షణం చస్తూ బ్రతకము." ఆవేశంతో వణుకుతూంది సౌజన్య.

"ఉపన్యాసా లివ్వడంలో నీకు చాలా ప్రజ్ఞ ఉందని తెలుసు. కాని, ఇది వేదిక కాదు. సంసారం."

ప్రదీప్ వంక కాల్చేసేలా చూసింది సౌజన్య.

"నా కాపురం, నా కలలు నా కళ్ళ ముందే భస్మమయి పోతూంటే, ఆ కడుపు మండి భరించలేక నేను మాట్లాడు తూంటే నాది ఉపన్యాసమని హేళన చేస్తున్నారా? మాటల్ని, జీవితాన్ని ఇంత తేలికగా ఎలా తీసుకో గలుగుతున్నారు మీరు? అవును. ఇది సంసారమే. అదీ నా సంసార విషయమే. అందుకే అంత తేలికగా తీసుకోలేక పోతున్నాను. బాగా ఆలోచించే మీ నుండి విడిపోవడానికి నిర్ణయించుకున్నాను."

"ఇందాకటి నుండి చూస్తున్నాను. విడిపోతాను విడిపోతానని చిందు లేస్తున్నావు! పిల్లల్నేం చేస్తావు? ఎలా పెంచుతావు?" ఏ మాత్రం సంకోచం లేకుండా అతనలా ఎగతాళిగా మాట్లాడు తూంటే భరించలేక పోతూంది సౌజన్య. భర్తను వదిలివేసిన భార్యగా, తండ్రి రక్షణ లేని పిల్లలతో తన భవిష్యత్తు ఎలా ఉంటుందో తను ఒంటరిగా పిల్లల్ని ప్రయోజకుల్ని చెయ్యడం ఎంత కష్ట తరమో ఊహించగలదు సౌజన్య. కాని, ధైర్యాన్ని కూడదీసుకుంది.

"మీరు బాధ్యతా రహితంగా ప్రవర్తించారని నేనూ అలా ప్రవర్తిం చను. నా జీవితంలో ప్రేమ, పెళ్ళి అనే అధ్యాయం మంచు తెరలా జారి పోయింది. ఇంక నా సర్వ శక్తులూ ధార

నాకు అడ్డు వస్తావా?

ఫోటో— పి. జి. ఎస్. రెడ్డి (నెల్లూరు)

పోసి నా పిల్లల్ని పెంచుతాను. నా కొడుకుల్ని వంచకులూ, దగాకోర్లూ కాకుండా చేస్తాను. నా కొడుకుల్ని డబ్బుకు అమ్ముడు పోని వ్యక్తులుగా, తమతో సమానంగా పుట్టిన ఆడపిల్లల్ని గౌరవంగా చూడగల మనుషులుగా నే తయారు చేస్తాను.'' ఉద్విగ్నతతో చలించిపోతూంది సౌజన్య.

''కాని. . . తమ తండ్రి తన చదువును, సంస్కారాన్ని మరిచి, క్షణిక మైన చాపల్యానికి లొంగిపోయి, తమ తల్లిని దారుణంగా వంచించేంత అల్ప వ్యక్తి అని నా బిడ్డలకు తెలిసి, వాళ్ళు సిగ్గుతో తలలు వంచుకుంటూంటే నే నెలా చూడగలిగేది? 'వీళ్ళ తండ్రి ఎంత మంది పెళ్ళాలయినా భరించి, పోషించ గల సరసుడు' అని పది మందీ నాబిడ్డల్ని హేళన చేస్తూంటే ఆత్మ న్యూనతతో కుంగిపోతున్న వాళ్ళ ముఖాల్ని నే నెలా చూసేది? !'' ఈటెల్లాంటి ఆమె మాటలు ప్రదీప్‌ని చిత్రహింస పెడుతున్నాయి. విస్మయంగా చూస్తూంది అమిత.

''మిమ్మల్ని కోర్టుకు లాగి మీ మీద కక్ష తీర్చుకోగల అవకాశ ముంది నాకు. అయినా. . . గౌరవంగా సంఘంలో ఒక హోదాతో బతుకుతున్నఅమిత బ్రతుకు కూడా మనిద్దరి బ్రతుకుల తోను ముడి పడి ఉండడం వల్ల ఆమెనుకూడా రచ్చ కీడ్చే సాహసం చెయ్యలేక పోతున్నాను. అదీకాక మీ నుంచి నేను కోరేది భార్య అనే గౌరవస్థానమే కాదు. నా హృద యాన్ని పులకింప చేసే మీ ప్రేమకూడా కావాలి నాకు. చట్టం నా కది ప్రసాదించ లేదు.'' సౌజన్య కంఠం క్రమేపీ గద్గద మయింది. కను కొలకుల్లో నిలిచిన రెండు మంచి ముత్యాల్ని కొనగోటితో కిందికి రాల్చింది.

''నా జీవితం గురించి నాకు నచ్చిన నిర్ణయం నేను తీసుకున్నాను. అంతకు మించి జోక్యంచేసుకోవడానికి నా కధికారం లేదు. అయినా, చదువు, సభ్యత, అందం కలబోసిన ఈ స్త్రీ మూర్తిని చూచాక నా మన స్సొప్పడం లేదు. దయచేసి మీ మనస్సు మార్చుకోండి. అమిత మనసు కష్టపెట్టకండి. స్త్రీ ప్రేమ, జీవితం, కన్నీళ్ళు చాలా విలువైనవి. వాటిని తేలికగా తీసుకోకండి. ప్రాధేయ పూర్వకంగా ప్రదీప్ వంక చూచింది సౌజన్య. అప్పటివరకు ప్రేక్షకురాలిలా చూస్తూ కూర్చున్న అమిత చటుక్కున సౌజన్య చేతుల లదుకుని రోజా మొగ్గల్లా ఉన్న ఆ పెదవుల కానించుకుంది.

''దీదీ! ఎంత మంచి మనసు మీది.'' పట్టేసిన కంఠాన్ని సవరించుకుంది అమిత.

''మరో స్త్రీతో భర్తను పంచుకోలేక అతన్నుండి దూరంగా వెళ్ళిపోతున్నారు మీరు. కాని, ఒక మోసగాడితో జీవితాన్ని పంచుకునే ధైర్యం లేదే నాకు. దీదీ! నేను ఒంటరిగా బ్రతకడానికి అలవాటు పడ్డాను. ఎవరో ఒకరు తోడుగా ఉంటే జీవిత మెంత మధురంగా ఉంటుందో తెలిపారు డాక్టర్ ప్రదీప్! నా కడుపులో పెరుగుతున్న డాక్టర్‌గారి ప్రతిబింబం ఇక ముందు నాకు తోడుగా ఉండి ఆ మాధుర్యాన్ని నా కందిస్తాడు. దీదీ! నాకు త్వరలోనే ఫారిన్ ఛాన్స్ వస్తుంది. మీ జీవితాల్లో నా నీడ పడనంత దూరంగా వెళ్ళిపోతాను. నా వల్ల మీ సంసారం పాడవుతూందంటే నా గుండె పగిలి పోతూంది, దీదీ!''

''అమితా! నా జీవితంలో నీ నీడ పడనంత మాత్రాన సమస్య పరిష్కార మవదు, అసలు బుద్ధి అనేది మంచిగా ఉండాలి కాని. ఒక అమిత పోతే, మరో సవిత. మరో కవిత. అందుచేత నా నిర్ణయానికి తిరుగు లేదు. ఇలా విడి పోయి, దూరంగా వెళితే సమస్య పరిష్కార మవుతుందా అంటే 'బహుశా అవచ్చు' అనే ఆశ ఉంది నాకు. ఆ పరిష్కారం లభించే లోపు వంద మంది సౌజన్యలూ, మరో వంద మంది అమితలూ తమ జీవిత మాధుర్యాన్ని బలి చెయ్యవలసి రావచ్చు. అమితా! ఒకసారి ఈయనే చెప్పారు. పది మంది ఆడవాళ్ళు వెకిలి చేష్టలు చేసే పదిమంది మగవాళ్ళని పిచ్చి కుక్కల్ని తరిమినట్లు తరిమితే వంద మంది మగవాళ్ళ కది కనువిప్పవుతుందని. ఆయన మాటలు నిజమే ననిపించాయి. పది మంది మగవాళ్ళ మోసాన్నిలా ప్రతి ఘటిస్తే వంద మంది మగవాళ్ళ కది కనువిప్పు కలిగిస్తుందేమో!నేచి ఉండాలి.'' ధృతంగా ఉందామె స్వరం. బొట్టు పెట్టుకుని తన సూట్‌కేస్ తీసుకుంది సౌజన్య. సూట్‌కేస్ పట్టుకున్న సౌజన్య చేతిని పట్టి ఆపింది అమిత.

''దీదీ! నన్ను క్షమించి మీరు వెళ్ళ కండి. తెలిసి చేసినా, తెలియక చేసినా మీ కాపురాన్ని కూలదోసింది నేను. దయచేసి ఈ వ్యధ నన్ను జీవితాంతం వెంటాడేలా చెయ్యకండి.'' దీనంగానే చూచింది అమిత.

''అమితా! ఇందులో నీ తప్పేమీ లేదు. నువ్వనవసరంగా బాధ పడకు. నీ మంచితనం, సంస్కారం నిన్నలా భావించేలా చేస్తున్నాయి తప్పితే యధా ర్థంగా నువ్వు నిమిత్తమాత్రురాలివి. ప్లీజ్, అమితా! నన్ను వెళ్ళనివ్వు.'' మృదువుగా ఆమె చేతిని విడిపించుకుంది సౌజన్య. చేష్ట లుడిగిన వాడిలా చూస్తూ కూర్చున్నాడు ప్రదీప్. సౌజన్య గుమ్మం దాటుతూండగా ఒక్క అంగలో వెళ్ళి ఆమె భుజాన్ని పట్టి ఆపాడు.

''నీ కింత మొండితనం పనికి రాదు నువ్వు వెళ్ళొద్దు.'' అతని స్వరంలోని అధికారాన్ని గమనించి తిరస్కారంగా అతని వంక చూచింది సౌజన్య. ఇంత జరిగినా తనది మొండితన మని నింది స్తున్నాడు తప్పితే, అతనిది తప్పని ఒప్పు కోవడం లేదు. ఎంత అహంకారం!

''దయచేసి ఇంక వాదన పెంచకండి. నా దారిన నన్ను పోనీయండి. నన్ను ఆప గలిగే అర్హతను మీ రెప్పుడో పోగొట్టు కున్నారు.'' అతన్ని విడిపించుకుని బయటికి వచ్చింది సౌజన్య.

టాక్సీ వచ్చేలోపు నడిచిన పది గజాలు పది మైళ్ళలా అనిపించాయి టాక్సీ డోర్ తెరిచి దానిలోకి ఎక్కడానికి సర్వ శక్తులూ కూడదీసుకోవలసి వచ్చింది. నిస్సత్తువగా సీటు మీద వ్రాలిన సౌజన్య, తన వెనకే అమిత కూడా ప్రదీప్‌ని తన ఫ్లాట్ నుండి వెళ్ళగొట్టి శాశ్వతంగా అతని జీవితా న్నుంచి తప్పుకుందని ఊహించ లేదు.

స్టేషన్ వైపు చర్రున దూసుకు పోతూంది టాక్సీ. టాక్సీ వేగాన్ని, బయట పరుగు లిడుతున్న జన ప్రవాహాన్ని గమనిస్తూ, చైతన్యాన్ని పుంజుకుంటూ, భవిష్యత్తు మీద అపారమైన ఆశల్ని పెంచుకుంటూ నిటారుగా కూర్చుంది సౌజన్య. *

బంగారు కల

ఫోటో— ఎమ్. విశ్వనాథ్ (బెంగళూరు)